

Звучить «Вальс квітів», до залу вбігають дівчата
в костюмах квітів, танцюють. Під кінець
танцю до них приєднується Літо.

Літо. Доброго дня усім. От і скінчилась пора мого волода-
рювання. Добре я, Літо красне, попрацювало: землю гарячим
сонцем обігріло, рясним дощиком напоїло, гарний урожай ви-
ростило. А тепер вже час збиратися мені у путь, поступитися
місцем рудоволосій сестрі Осені.

Виходить учень.

Учень

Ой, який сьогодні день,
Повний золота й пісень,
Повний щастя, повний сонця,
Що в моє зорить віконце.

Звучить мелодія вальсу «Осене, осене, з листям багряним...».
Входить Осінь у супроводі чотирьох дівчат-листоч-
ків. Літо та Осінь рухаються одне одному назустріч, коли
вони сходяться, листочки «розлітаються».

Осінь

Падає жовтий лист додолу,
Я за ним клонюсь,
Наче на усе довкола
Перший раз дивлюсь.

Літо

Садами вітер тихо пролітає
І скрізь розносить запізнілий жаль.
Пора прощання, осінь золотая,
Я так люблю в тобі твою печаль.

Люба сестро, я з радістю вітаю тебе. Прийми від мене еста-
фету, а мені вже час прощатися з лісами, полями.

Осінь. Ну що ж, красуне сестричко, прощавай, зустрінемося
наступного року.

Дівчата-квіти та дівчата-листочки разом викону-
ють танець. Після танцю Літо в супроводі своїх подружок
залишає зал. Осінь проводить Літо.

Осінь. От і настала пора мого царювання на землі. *(Піднімає
руки, ворожить.)*

Хай опадає лист в саду
 На землю в срібнім інеї —
 Я по землі господаркою пройду
 І золото розсиплю на зеленім килимі!

Виходять учні-читці.

1-й учень

Хай відлетіли солов'ї
 І літо нам лише здалося,
 Співай мелодії свої,
 Зажурена красуне, осінь.

2-й учень

Співай про річки тої хвилі,
 Де вітер спомини жене,
 Про дні давно вже відлетілі
 Й ті, що чекають ще мене.

Осінь. Щиро дякую вам за чудові вірші. А зараз я запрошую всіх до казкового городу, у володіння Гарбуза.

Звучить пісня «Ходить Гарбуз по городу». До залу входить
 Урожай, в руках у нього кошик з городиною та великий жмут
 пшеничних колосків.

Урожай. А от і я — славний щедрий Урожай. Дорогі друзі, подивіться, яке багатство я приніс! Червоні помідори, смарагдові огірочки, білозубий часник, туга соковита капуста, квасоля... Все це — дарунки Літечка, що ростило мене, та Осені, що мене збрала.

Ціле літо я ріс у полях,
 З кожним днем набираючись сили.
 Слава дужим робочим рукам,
 Що мене для достатку зростили! *(Сідає серед глядачів.)*

Ведуча. А щоб дізнатися, звідки до нас прийшли городні рослини і чому вони так називаються, ми запрошуємо їх до нас на свято.

Входить Гарбуз.

Гарбуз

Ходжу собі по городу
 Та й шукаю свого роду.

Баба й дід розповідали:
 Перси гарбузом назвали
 Не мене, а жовту диню,
 Мою славну господиню.
 Дві основи в цьому слові.
 У персидській східній мові
 «Гар» — вісюк, «Буза» — огірчик.
 І хоча я не ледачий,
 Звуся «огірок віслячий».

Виходять Огірки.

1-й Огірок

Ну, а ми? Ми ж огірочки,
 Гарбузові сини й дочки.

2-й Огірок

Нас нестиглими прозвали
 Древні греки, бо вважали,

3-й Огірок

Що коли ми достигали,
 То смаку уже не мали.

Виходить Редиска.

Гарбуз

А скажи-но нам, Редиско,
 Ти іздалеку чи зблизька?

Редиска

Я у Франції вродилась,
 В цілм світі полюбилась.
 Означаю ко-рі-нець.

Виходить Патисон.

Патисон

Патисон — брат Гарбуза,
 Та не те моє ім'я.
 Для французів я — «пиріг».
 Пиріжком й живу весь вік.

Входить Капуста.

Гарбуз. А тебе чому так звуть?

Капуста

Ось вам відповідь проста:
 Ка-пус-та — значить «голова».
 «Ка-пу-ціо» — італійське,—
 Це «капуста» — українське.

Виходить Буряк.

Осінь

А хто цей хлопець-молодець:
 Сам червоний, а чуб — зеленець?

Буряк

Місяць не один мине,
 Поки виростиш мене.
 Вимагаю я турботи,
 Звусь в арабів «батько поту».

Виходить Кукурудза та Помідори.

Гарбуз

Ось до нас іде краса,
 Наче льон її коса.

Кукурудза

Я з Румунії прийшла,
 Звідти й назву принесла.
 Наче шишка на ялинці,
 На міцній росту стеблинці.
 Звідти назва йде моя,
 «Ялинкова шишка» я.

1-й Помідор

Ми — сеньйори,
 Круглолиці помідори!

2-й Помідор

Ми з Італії прийшли,
 Там і назву нам дали.

3-й Помідор

Подивись, які ми гожі,
 З яблуками трохи схожі.